

בית משפט השלום בבאר שבע

תא"מ 20-02-161 מילמן נ' פינגווין שירותי תיירות בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשמת בכירה ציפי כהן אביטן

תובע ראובן מילמן

נגד

נתבעת פינגווין שירותי תיירות בע"מ

החלטה

בפני בקשה להעברת מקום דיון.

עסקינן בתביעה שעילתה פיצוי בגין משלוח דברי פרסומת לכתובת הדואר האלקטרוני של התובע, וזאת בניגוד לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב – 1982 (להלן: "חוק התקשורת").

לאחר שהגיש הנתבע את כתב ההגנה מטעמו, הגיש בקשה להעברת מקום דיון, במסגרתה טען כי בית משפט זה נעדר סמכות מקומית לדון בתביעה ויש להעבירה לבית המשפט המוסמך במחוז חיפה, מקום מושבו של הנתבע. עוד נטען כי קיימת בין הצדדים תניית שיפוט ייחודית, ולפיה מקום השיפוט הבלעדי לכל סכסוך בין הצדדים יהא נתון לבית משפט השלום בחיפה.

בתגובתו עותר התובע לדחיית הבקשה. לטענתו, בהתאם לפסק הדין שניתן בבש"א 7089/16 גרופהום יזמות בע"מ נ' עפר שטינבך (להלן: "פרשת גרופהום"), הרי שהסמכות המקומית נתונה למחוז השיפוט בו מתגורר התובע. התובע מכחיש את קיומה של תניית סמכות בלעדית וטוען כי הלכת גרופהום "מקרינה על תקנות סדר הדין האזרחי". כמו כן, טוען כי תניה זו כלל איננה רלוונטית לענייננו, שכן ההסכם שנכרת בין הצדדים עסק במישור היחסים שבין "נוסעי" ל"מארגן" בהקשר לרכישת חבילת נופש בין הצדדים.

הנתבע הגיש תשובה מטעמו ובגדרה טען כי הלכת גרופהום איננה מתיישבת עם תניית השיפוט הבלעדית שבין הצדדים. לשיטתו תניית הבלעדיות חלה על כלל היחסים שבין הצדדים.

לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובה לה ובתשובה לתגובה, מצאתי כי יש לדחות את הבקשה.

בית משפט השלום בבאר שבע

תא"מ 20-02-161 מילמן נ' פינגוין שירותי תיירות בע"מ

תיק חיצוני:

תקנה 3(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "תקנות סדר הדין") מונה מספר חלופות, שבהתקיים אחת מהן קונה בית המשפט סמכות מקומית לדון בתביעה המוגשת לו. זו לשון התקנה:

"תובענה שאינה כולה במקרקעין, תוגש לבית המשפט שבאזור שיפוטו מצוי אחד מאלה:

- (1) מקום מגוריו או מקום עסקו של הנתבע;
- (2) מקום יצירת ההתחייבות;
- (3) המקום שנועד, או שהיה מכוון, לקיום ההתחייבות;
- (4) מקום המסירה של הנכס;
- (5) מקום המעשה או המחלל שבשלו תובעים" (ההדגשה שלי צ.כ.א).

די בקיומה של זיקה אחת מבין אלה המנויות בתקנה כדי להקנות סמכות לבית משפט זה. זאת ועוד, כאשר ישנם כמה בתי משפט בעלי סמכות מקומית לפי אחת מהחלופות בתקנה, רשאי התובע לבחור באיזה בית משפט לברר תביעתו (ראו: רע"א 530/12 יעקובוביץ נ' זיאס (מיום 28.3.2012)).

כללי הסמכות המקומית מאפשרים לנפגע להגיש תובענה לפי ס' 30 לחוק התקשורת במחוז השיפוט בו הוא מתגורר, ככל שזהו מקום קבלת "הספאם", במקרה זה – המקום בו התקבלו ההודעות, כלומר מקום המעשה בגינו הוגשה התביעה, בהתאם לתקנה 3(א)(5) לתקנות סדר הדין (ראו: בש"א 7089/16 גרופהום יזמות בע"מ נ' עפר שטינבך (26.10.2016)).

בית המשפט העליון בפרשת גרופהום הביע עמדתו כי השקפה זו תואמת את רוח חוק התקשורת, ובלשונו: "האפשרות העומדת לנפגע להגיש תובענה בהתאם לחוק בקרבת מקום מגוריו מהווה חלק ממערך התמריצים הנדרש לצורך עידוד ההתמודדות עם תופעות הספאם, בהתאם לרצון המחוקק" (שם, בפס' 4).

לעניין תניית השיפוט הבלעדית, מצאתי כי יש לדחות אותה, וזאת היות והסכם הזמנת הנופש שנחתם בין הצדדים מתייחס למישור היחסים בין ה"נוסע", הוא התובע, לבין ה"מארגנים". משכך, לא ניתן לומר כי משלוח הודעות ספאם חוסה תחת הגדרה זו, שכן לא מדובר ביחסים שבין "נוסע" ו"מארגנים". ההסכם נושא העניין עוסק בחבילת הנופש ותנאיה, כאשר תניית השיפוט מתייחסת לתנאים אלו. בוודאי שאין לגזור מכך כי משלוח הודעות ספאם חוסה תחת כלל היחסים שבין הצדדים.

בית משפט השלום בבאר שבע

תא"מ 20-02-161 מילמן נ' פינגווין שירותי תיירות בע"מ

תיק חיצוני:

לאור האמור לעיל, דין הבקשה להידחות.
הנתבעת תשא בהוצאות התובע בסך של 1,000 ₪ בגין בקשה זו.

ניתנה היום, ב' ניסן תש"פ, 27 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.

ציפי כהן אביטן, רשמת בכירה

